

't Buitenblad

NIEUWSBRIEF VAN VERENIGING LANDSCHAPSBEHEER VLEUTEN - DE MEERN

Nr 64 winter 2022-2023

FRANS COMPEER 1940-2022

Afscheidswaarden

Toespraak van Dries bij het afscheid van Frans Compeer

“Ik ga maar weer eens naar mijn meisje!” Hoe vaak hebben we dit Frans niet horen zeggen als hij weer eens op de Buitenplaats, de uitvalsbasis van Landschapsbeheer Vleuten De Meern, aan het rommelen en regelen was. Op de raarste momenten kwam je hem tegen. Hij zorgde voor een schone toiletpot, voor de inkoop van koffie en dranken – ook al moest ik hem het verschil uitleggen tussen alcoholvrij bier en Radler limonade; voor Frans was dat één pot nat, en daar had ie natuurlijk gelijk in -, hij zorgde voor passende handschoenen bij nieuwe medewerkers, hij zorgde voor scheiding van het afval, hij sloot af als wij naar het veld reden en hij op zijn fietsje achterna kwam, zodat hij op tijd bij zijn meisje kon zijn. Daar sprak echte liefde voor jou uit, Mieke! Kortom, Frans was niet alleen een goede echtgenoot, maar ook een echt huisbaasje. Vooral de laatste jaren had hij zich deze nieuwe rol aangemeten, nadat de rol van ploegbaas hem fysiek toch te zwaar was geworden.

Vele, vele jaren lang was Frans onze onbetwiste ploegbaas. Hij regeerde met ijzeren hand: half negen vertrekken is half negen vertrekken. Kwam je om 1 minuut over half negen met een slaperige kop aanfietsen, dan gaf Frans eerst gas, passeerde de laatkomer en remde pas daarna weer af. De deur van de vrachtwagen ging dan open met

Inhoud:

Pag. 1-2:	Afscheid van Frans Compeer
Pag. 3:	Lexicon Compeer/De Haas
Pag. 4 + 5:	De Haas 2
Pag. 6 + 7:	Van de Vergadertafel
Pag. 8: t/m 12	Van het Buitengebeuren en foto's
Pag. 13	Verslag Nieuwjaarsbijeenkomst
Pag. 14 + 15:	Nieuwjaarstoespraak

Met dank aan diverse leden voor de foto's die in dit Buitenblad zijn geplaatst.
Meer foto's zie je door op deze link te klikken.

Bijdragen aan het Buitenblad zijn van harte welkom. Graag in een Word bestand aanleveren. Deadline maart 2023.
Mail deze naar:
aartr006@planet.nl.

de opmerking: “opschieten jij, je bent te laat.” En dan altijd met olijke oogjes en een ondeugende lach, zodat nooit iemand zich terechtgewezen voelde.

Ja ja, Frans had humor en was ook nog eens een echte charmeur. Die grote blauwe ogen keken zo door je heen.

Vooraf in de beginjaren was Frans als een soort Stiefbeen, die allerlei spullen verzamelde en ze opsloeg in onze toenmalige onderkomens. Als er hout gezaagd en gekloofd werd, was Frans veelal bezig met het sorteren van de in zijn ogen nog verkoopbare spullen. Typisch Frans was, dat als een potentiële klant voor het verkrijgen van een bepaald product een bedrag noemde, hij daar stevast fors overheen ging. Hij was niet bepaald verlegen: op jaarmarkten was hij als een marktkoopman, of sprak passanten die een werklocatie passeerden op een charmante manier aan om mee te komen werken.

Frans kon ook behoorlijk tegendraads zijn. Hij had vaak moeite met bestuursbesluiten. Hij had een eigen visie, die duidelijk beter was dan van een ander. Wilden wij een Buitenplaats van staal vanwege de duurzaamheid, Frans vond een houten schuur goed genoeg. Willen wij met de bus naar de MarkerWadden bij ons 50-jarig bestaan in 2024, Frans vindt op de fiets naar de eendenkooi in Haarzuilens goed genoeg. Willen wij een ventilator in de vergaderruimte, Frans vindt de deuren tegen elkaar open zetten goed genoeg. Allemaal geldverspilling!

Als zijn argumenten niet werden gehonoreerd, kon hij soms heel boos vertrekken. Maar altijd kwam hij na verloop van tijd terug. Zijn hart bleef bij de vereniging. Het logo op de rouwkaart geeft dat ook op een bijzondere manier aan. Dat al dat werk van Frans in die vele jaren gewaardeerd werd, blijkt wel uit het ‘Frans-boek’ dat hem op boerderij RoodNoot werd uitgereikt en natuurlijk de Gouden Hiep op de Algemene Leden Vergadering van 2015. Naarmate hij ouder werd, werd hij steeds milder in zijn oordeel: “dit is mijn mening, kijk maar wat je ermee doet.”

Frans was een geëngageerd mens, net als Mieke trouwens. Samen hebben ze wel eens iemand van Landschapsbeheer, die in de problemen zat, intensief opgevangen en geholpen. Iemand van ons herinnert zich nog dat Frans een jonge knul met drugservaring had aangenomen. Frans ging op huisbezoek bij de moeder van die jongen om af te spreken hoe ze er samen voor zouden zorgen dat hij weer op tijd zou opstaan en fris en fruitig in de buitenlucht hard zou gaan werken. Andere mensen, die het privé moeilijk hadden, hielp hij met raad en vooral daad, en hield een oogje in het zeil.

Op zijn allerlaatste werkdag bij Natuurmonumenten in het Wielrevelt kwam nog een karaktertrek van Frans naar boven. Hij kon behoorlijk eigenwijs zijn! Hij had moeite met het omzagen van een boom. Collega's riepen: “Frans, gebruik een touwtje!”. “Frans, zal ik het van je overnemen?” Maar Frans weigerde. Sterker nog, hij ging die dag langer door dan we van hem gewend waren.

Hij kwam na gedane arbeid de boswachter tegen, die hem met ontzag bekeek. De daarop volgende conversatie leek wel een reprise van een sketch uit de Snip-en-Snaprevue, want Frans' gehoorapparaat werkte duidelijk niet optimaal (of hij had ze niet in!). Frans fietste naar huis, naar zijn meisje.

Vier dagen voor zijn dood velde Frans zijn laatste boom, in de natuur waar hij zo van hield. Nu is hij zelf gevelde, een veelzijdig en kleurrijk leven achter zich latend. Wát heeft Landschapsbeheer veel aan hem te danken! Niets is blijvend, alleen nog herinnering. En die laatste boom van Frans loopt van de lente weer uit...

Lexicon

Ver voor 2012 kreeg ik eens het verzoek tekst aan te leveren ter vulling van een boekje ter ere van Frans, vanwege zijn vele verdiensten voor de club. Al fietsend naar en van het werk bedacht ik me dat de naam *Compeer* niet zo veel voorkomend was. In het Engelse taalgebied staat *compeer* voor *comrade*. Naar het Nederlands vertaald: kameraad, maat, gabber, makker. Gezien het samenwerken in het veld en samen koffie drinken en lunchen in de keet eigenlijk wel een aardige vergelijking. Omdat ik in het bezit ben van een woordenboek (jawel, een Wolters'/Koenen, 29e druk) heb ik die open geslagen en viel het me op dat er best veel woorden zijn, die met -com beginnen en gerelateerd kunnen worden aan onze Frans. In het boekje ter ere van Frans stond een lexicon; omschrijvingen die sterk of zijdelings met hem te maken hadden. Ik heb dat lexicon er weer eens bij gezocht en hier en daar wat aangepast. Niet ieder lid van de vereniging zal bij die omschrijvingen aan Frans denken. Alleen leden, die al meer dan 20 jaar meelopen, zullen het wel herkennen.

Combattant – mede-knotter, soms concurrent; bv. wie er in de mooiste knotwilg kan plaatsnemen

Combi – vervoermiddel voor knotters, maaiers, harkers, sjouwers, gereedschap, hout en soms overvloedige huisraad; meestal mankeert er wel een achterlichtje of iets dergelijks

Combinatie – samenspel van knotters, maaiers, harkers en sjouwers om een bepaalde klus te klaren; soms leidend tot *commotie* (zie aldaar)

Combo – kleine groep zonder invloed verkerende combattanten, grotendeels op de achterbank van de *combi* (zie aldaar)

Comeback – terugkomst na een klus, gevierd met fijne bieren (zie foto) en *comestibles*

Comestibles – fijne eetwaren, geserveerd bij de koffie en na een klus – meestal in de *schaftkeet* - ; bv. koek, kaas of worst, geleverd door een lid/slager uit Harmelen; het laatste alleen als Piet uit Maarssen er niet bij is

Comfort – biedt de *schaftkeet* ; in een enkel geval en indien heel nodig een zgn. “geriefbosje”

Commandant – werkcoördinator van een landschapsbeheervereniging

Comme il faut – zoals koffie gezet behoort te worden of waar is die koek nu gebleven?

Commercieel – landschapsvariant van Zeeuws meisje inzake houtverkoop (“niet te veel, hoor!”)

Commitment – zeer sterk aanwezig bij de *commandant* (zie aldaar); toevallige passanten maken zich dan ook haastig uit de voeten

Commode – ladenkast met *comestibles* in de *schaftkeet*

Commotie – zie *combinatie*

Commune – leefgemeenschap van landschapsbeheerders voor een aantal dagdelen per week

Communicatie – “Wat zegt u?”

Commedia dell'arte – bij een haperend gehoorapparaat geïmproviseerde dialogen

Compact – zoals een ril in een geriefbosje hoort te zijn

Comparatief – zoals knotter voor knot

Compatible – zoals de thermofles met koffie met die van water

Computer – geliefd speeltje van de *commandant*

Competent – bevoegd, bekwaam; zoals het gooien van stukjes oude boerenkaas naar onoplettende *combattanten* (zie ook *comestibles*)

Compilatie – het verwerken van een houtkade tot een stapel hout

Complicatie – samenloop van omstandigheden, die soms tot problemen aanleiding geven, zoals: “hebben we de harken wel meegenomen?”

Compliment – uitgedeeld tijdens de *comestibles* aan meestal knotsterren

Commentaar – kritisch geuit, vaak op (bestuurs) besluiten

Compromis – een af en toe optredend verschijnsel bij de *commandant*

Compte-rendu – verslag van geldbeheer, zoals Martin onze toenmalige penningmeester die graag ziet

Compost – “Hier, die bananenschil!”

Compeer – een opmerkelijke knotter.

Hans van Aartrijk

Mijn naam is haas. Die uitdrukking kent iedereen wel. Opvallend overigens hoeveel spreekwoorden, uitdrukkingen over hazen gaan.

Hazen komen wij, leden van een landschapsbeheervereniging, geregeld tegen. Meestal vanaf een houtkade in een weiland te zien, maar ook in onze eigen Buitenhof leeft een bescheiden populatie.

Daarom in dit Buitenblad aandacht voor

De Haas (Lepus europaeus)

Familie : Leporidae (hazen en konijnen)

Oppervlakkig lijkt een haas veel op een konijn, maar hij is groter met in verhouding grotere oren met zwarte uiteinden en langere ledematen. Ook beweegt een haas zich meer met sprongen voort.

Uiterlijke kenmerken

De achterpoten zijn langer en krachtiger dan de voorpoten. Iedere poot heeft vijf tenen en behaarde zool-

kussens. De haas heeft een grijzig geel tot roestbruine vacht, die dient als camouflage. De onderzijde is grijzig wit van kleur. Er zijn echter vele kleurvarianten bekend, waaronder zandkleurig, albino of geheel zwart. Jonge dieren hebben vaak een witte vlek op de kop. De haas ruit twee keer per jaar, in de lente en in de herfst. Zoef heeft een kop-romplengte van 48 tot 73 centimeter, een schouderhoogte van 30 centimeter en een

lichaamsgewicht van 2500 tot 7000 gram. Het mannetje (“rammelaar” of “ram” is ongeveer 5% zwaarder dan het vrouwtje (“moer” of “moerhaas”).

Zintuigen

De grote oren, lepels genoemd, zorgen voor een uitstekend gehoor. Ze kunnen onafhankelijk van elkaar bewegen en zo van iedere richting geluid opvangen. Daarnaast heeft de haas een sterk ontwikkelde reukzin om vijanden te kunnen waarnemen en de geur van

bronstige vrouwtjes op te vangen. De zijwaarts geplaatste ogen zorgen voor een blikveld van 360 graden.

Enkel vlak voor en vlak achter hem zit een dode hoek.

Leefgebied

De haas wordt voornamelijk aangetroffen in grotere grasvlakten. Ook beschutte plaatsen, zoals hoog gras, houtwallen, bosschages, bosranden, heggen met ondergroei en ruige oevers, zijn vereist. De haas wordt gezien als een cultuurvolger, die heeft weten te profiteren van de komst van de landbouw.

Gedrag

De haas is min of meer een nachtdier. Overdag is hij slechts mondjesmaat actief, maar op warme zomerdagen is hij ook later in de ochtend en vroeger in de avond al actief. Hij ligt overdag meestal platgedrukt tegen de grond, voor of in zijn leger. Dat is een simpel ondiep kuiltje in het open veld of onder begroeiing. Als hij in zijn leger ligt, zijn meestal enkel de kop en rug zichtbaar. De achterzijde ligt in het diepste deel van het leger. Hier slaapt hij, maar zo licht dat hij door ieder geluid of trilling van de bodem wordt gewekt. Een slaaperiode is zeer kort, zelden meer dan een paar minuten.

Na het vallen van de avond wordt hij actief. Hij kan dan verscheidene kilometers afleggen op zoek naar foerageer- en verzamelgebieden. Hij beweegt zich voort met een huppelende beweging, waarbij de achterpoten

voor de voorpoten worden gezet. Hij maakt hierbij sprongen van maximaal 1,2 meter.

Voedsel

De haas is een planteneter. Hij leeft voornamelijk van grassen en kruiden, aangevuld met knoppen, zaden, twijgen, wortels en landbouwgewassen. Hij heeft een voorkeur voor wilde kruiden boven gecultiveerde. In strenge winters eet hij tevens schors. Hierbij kunnen ze veel schade toebrengen aan jonge bomen. Met de tanden wordt het voedsel afgesneden. Hij kauwt langere tijd op het voedsel voordat hij het inslikt. De haas drinkt slechts zelden en haalt het meeste vocht uit het zijn voedsel. Ook eet de haas zijn eigen uitwerpselen om proteïnen en vitamines binnen te krijgen.

Gedrag

De haas leeft voornamelijk solitair en is zeer honkvast. Binnen zijn leefgebied leven ook andere hazen, die elk hun eigen plek hebben. Vreemde hazen worden echter niet vertrouwd en nachtelijke ontmoetingen dienen dan ook om dieren met elkaar bekend te maken. Binnen groepjes hazen heerst een hiërarchie, waarbij de seksen niet gescheiden zijn. De haas blijft meestal in het gebied waar hij geboren is, tenzij er geen vrouwtje of voedsel te vinden is.

Voortplanting

De paartijd wordt bij hazen rammeltijd genoemd en begint in december/januari en kent een piek tussen februari en april. De rammen komen in de rammeltijd

op de moeren af en verzamelen zich in kleine groepjes. Ze ruiken onder de staart van de moer de geurstoffen uit de klieren om te bepalen of ze bronstig is. Mannetjes zijn in de rammeltijd zeer agressief. Zij zullen vechten om het recht om te paren. Staand op hun achterpoten delen ze flinke klappen en schoppen uit. Met de nagels trekken ze plukken haar uit de vacht van een tegenstander. Rammen houden vaak beschadigde oren en staarten en bijt- en krabwonden over aan de gevech-

ten. Ook vinden er achtereenvolgende plaats, wordt er gegromd en worden er hoge luchtsprongen gemaakt. 's Ochtends verzamelen meerdere mannetjes zich om een moer. De dominante ram gaat af en toe naar de moer en besnuffelt haar neus. Dit gedrag bevordert de ovulatie. De ram richt zich op en slaat met de voorpoten in de lucht; als de moer ontvankelijk is, zal zij dit gedrag imiteren. Na een tijdje zal ze wegrekken en achtervolgd worden door de rammen. Tijdens de achtervolging zal ze de meeste rammen van zich afschudden. De ram met de beste conditie zal dan, nadat de moer is gestopt met rennen, kunnen paren. De copulatie duurt niet langer dan 30 seconden.

De haas krijgt meestal één tot drie, maximaal vier worpen per jaar; gemiddeld tien à elf jongen. De jongen

zijn nestvlieders en kunnen zich al direct tot enkele uren na de worp zelfstandig voortbe-

wegen. Ze zijn geheel geurloos, zodat roofdieren als vossen ze niet kunnen ontdekken. De eerste twee à drie dagen blijven de jongen bij elkaar, maar hierna zoekt ieder jong zijn eigen ondiepe legertje, waar hij zich de gehele dag in verbergt.

Het moederdier zorgt voor haar jongen, maar zij laat ze het grootste deel van de dag alleen. Hierdoor geeft ze haar geur niet over aan de jongen. Als de moer de jongen wil verzamelen geeft ze een laag, op een hoorn gelijkend geluid. Meestal gebeurt dit drie kwartier tot een uur na zonsondergang. De jongen worden dan vijf minuten lang gezoogd. Na een week eten de jongen hun eerste vaste voedsel, meestal gras of jonge planten.

Levensverwachting en verdediging

In het wild worden hazen meestal vier tot zeven jaar. Het overlevingspercentage in het eerste jaar is slechts 15 procent; veel jongen overleven de eerste winter niet. Er zijn verschillende dieren, die jagen op de haas en daarnaast heeft hij last van verschillende parasieten. Voorbeelden van belangrijke predatoren zijn de vos, verschillende marterachtigen, zoals de bunzing. En wellicht dat nu ook incidenteel de wolf een haasje meepikt.

Overdag vertrouwt de haas op zijn schutkleur. Platgedrukt tegen de grond, met de oren op de rug lijkt hij op een kluit aarde. Hij is waakzaam en zeer schuw en onderbreekt zijn slaap bij het geringste geluid of een onbekende geur. Het leger is vaak zo aangelegd dat

hij met zijn neus tegen de wind ligt. Als een haas een vijand ontdekt, drukt hij zich plat tegen de grond, vertrouwend op zijn schutkleur. Pas als de rover te dichtbij komt, zal hij plotseling hard wegrekken, waardoor de rover even schrikt. Hierna vlucht hij zigzaggend weg, met "slagen" of "haken", hoeken van 90 graden. Tijdens de vlucht kan hij sprongen maken van 3,7 meter lang en 1,5 meter hoog en snelheden tot 75 kilometer per uur halen. Om achtervolgers te misleiden zal hij regelmatig na een slag over zijn eigen sporen terugrennen of in het water springen om zijn sporen te verdoezelen.

Bedreiging door de mens

Een belangrijke bedreiging vormt de moderne landbouw. De meer intensieve landbouw en monoculturen zorgen voor het verdwijnen van hagen en houtwallen en minder variatie in wilde planten. De haas wordt gedwongen zich te voeden met stikstofrijke weilandgrassen (bv, het engelse raaigras) en akkergewassen, terwijl hij is ingesteld op gevarieerd, stikstofarm voedsel. Veel dieren sterven ook door pesticiden en herbiciden en ongelukken met bv. maaimachines. Tevens is het verkeer oorzaak van veel sterfte onder de hazen.

Een andere mogelijke reden voor de lichte achteruitgang in Nederland is EBHS (European Brown Hare Syndrome).

Er zijn gebieden in Europa waar 75% aan populatie hazen aan deze ziekte is gestorven.

Rode lijst

De haas en het konijn staan sinds 2020 op de Rode lijst Zoogdieren, omdat ze in hun voortbestaan worden bedreigd. De Tweede Kamer heeft in 2021 een motie aangenomen om de jacht op deze soorten te verbieden. In het jachtseizoen 2022/2023 geldt er een jachtverbod voor hazen in de provincies Groningen, Limburg en Utrecht.

Bronnen:

Wikipedia

Website van de zoogdierenvereniging

Tekst: Hans van Aartrijk

Van de Vergadertafel

Belangrijkste punten van de vergadering van 16 november

Evaluatie zomerprogramma.

Tabe vindt dat de overgang van zomer naar winterprogramma goed is verlopen.

Bovendien is zo'n 95% van het gepland werk binnen het schema (boerenkooldag) afgekomen.

Jacqueline geeft aan dat het gebruik van de Whatsappgroep om het werk aan te kondigen goed heeft geholpen om de leden op te roepen en ze te laten weten wat de werkzaamheden die dag zijn. Bovendien is iedereen van goede wil en zijn er ook "wintermensen" actief geweest in de zomer dus al met al was de opkomst was goed.

De Bosakker gaan we deze keer voor het broedseizoen maaien. Of dat gaat lukken is niet zeker omdat zich altijd onverwachte zaken (opkomen paddestoelen) voor kunnen doen.

Maximaberaad

Jacqueline's rol in dit beraad is om samen met Saskia van de Gemeente ons belang aan te kaarten bij de vijf betrokken partijen in dit beraad. Eén van die partijen is de beheersgroep. Jacqueline vraagt ons om mee te denken over de wat zij namens onze vereniging in kan brengen in dat beraad. Samen met Tabé overleggen ze dan hoe de zaken goed voorbereid in kunnen brengen.

Na wat brainstormen vinden we het in ons belang dat de Buitenhof zoveel mogelijk een rustgebied moet blijven en we dat zonodig moeten versterken.

Daarvoor is er ooit door Reint en Tabé een ecologisch plan opgesteld en we vinden dat we de doelstellingen daarvan niet uit het oog moeten verliezen.

Natuurwerkdag

Uit het enthousiaste verslag van Krijn bleek wel dat deze dag in het

Wielrevelt een geslaagde was. (Zie voor een verslag daarvan Het Buitengebieden in het herfstnummer van het Buitenblad nr 63) Volgens Lange Hans is dit een droomproject. Lekker zagen met de hand onder mooie weersomstandigheden. De opkomst van leden en niet-leden was prima en de boswachter van het gebied was heel tevreden. Hopelijk kunnen we hier in 2023 weer terecht.

Boerenkooldag

Bij het veldwerk waren 10 leden die dag aanwezig. Niet gek voor een zaterdag. 's Avonds was de Buitenplaats mudvol met leden en een paar partners om van de door Jacqueline en Tabé geproduceerde boerenkool met klapstuk en worst te genieten.

De vrijdag daarvoor is Dennis door Krijn op humoristische wijze in het zonnetje gezet omdat hij unaniem door het bestuur uitgeroepen is tot Knotter van het Jaar 2022. Deze dag is gekozen omdat Dennis niet aanwezig kon zijn op de traditionele uitreikingsdag.

Voor een verslag: zie nr 63 van het Buitenblad.

Verslag Regiobijeenkomst LEU

(Ruud, Hans v. A. en Dries zijn hier geweest.

Dries somt een aantal belangrijke onderwerpen op:

- We kunnen verzoeken om extra handen voor bepaalde projecten. Wel tijdig aanvragen.
- Er is een website over arboregels gemaakt: veiligvrijwilligerswerkkinhetgroen.nl. Naar aanleiding hiervan heeft Hans v. A. ons werkplanformulier ge-update.
- Zo'n werkplanformulier is verplicht bij elk project. Er ligt een eenvoudig exemplaar in de vrachtwagen. Indien aan de orde (bij een incident) dient dit volledig (digitaal) ingevuld te worden. Het is nu nog een soort oefenversie.
- Als er een ongeval plaatsvindt zijn wij verplicht dit te melden bij de arbodienst.
- Dries heeft gevraagd of er organisaties zijn die tegen betaling hout

afnemen: hier zit niet echt iets bij voor ons momenteel.

- We kunnen persoonlijke beschermingsmiddelen via het LEU aanschaffen met korting.
- Er is gevraagd of er behoefte is aan keuringen van bosmaaiers en kettingzagen. Ook kan er een cursus gevolgd worden om dit zelf te mogen doen. Net als bij de ladders. Henny gaat dit uitzoeken en misschien deze cursus ook volgen. Ruud: Die keuring is verplicht, net als van de ladders.

Perenboomgaard

Sinds een tijdje wordt er gewerkt aan een nieuw project in de Buitenhof: de Perenboomgaard.

Deze werkzaamheden vinden plaats op woensdag om de winterwerkzaamheden niet dwars te zitten. Het werk wordt gedaan door een vaste ploeg. Doel is om de Steenuil weer terug te krijgen in het gebied. De gaard is niet toegankelijk voor het publiek.

Omdat de boomgaard zo'n 20 jaar is verlaten geweest is hij erg verwaarloosd. De werkzaamheden bestaan uit het verwijderen van de vele braamstruiken, het ophangen van Uilenkasten en nieuwe aanplant aanbrengen.

De discussie tijdens de vergadering gaat over de financiering van de aanplant. Daar zijn verschillende opties besproken. In principe willen we dit niet ten laste van de vereniging laten komen omdat dit project is ontstaan als compensatie voor bouwplannen langs het Lint waar de Steenuil nu huist.

Er wordt nu bekeken wat de beste opties zijn om het geld elders vandaan te halen.

Technische zaken

Henny wil aan de binnenzijde van de toegangsdeur platen aanbrengen om een extra beveiligingslaag aan te brengen. De aanwezigen gaan hier mee akkoord.

Het aantal hooivorken is laag: Henny gaat inventariseren wat er is en schaft indien nodig nieuwe aan.

Nieuwjaarsbijeenkomst

Het programma is uitgevoerd en wordt elders in dit blad besproken.

Vorm ALV en pizzamiddag

Omdat deze evenementen dit jaar mager bezocht werden en de pizzamiddag zelfs afgelast wordt er gekeken hoe we dit in 2023 aangaan pakken. (Uiteraard zijn suggesties welkom.)

Bestuursvergadering 11 januari

Jubileum 2024

Dries heeft een concept-programma gemaakt voor het 50-jarig bestaan van de vereniging. Deze festiviteiten vinden plaats op donderdag 16, vrijdag 17 en zaterdag 18 mei 2024.

Het concept gaat vooralsnog uit van de volgende onderdelen:

Donderdag is voor leden en oud-leden. Daarbij is het idee om gezamenlijk een klusje aan te pakken waarbij oude koeien uit de sloot halen de belangrijkste bezigheid gaat worden.

Het moet in ieder geval een ongedwongen dag worden die in de Buitenhof en op de Buitenplaats plaats gaat vinden. Er moet nog een precieze invulling bedacht worden.

Vrijdag is de officiële dag en is bedoeld om de “notabelen” uit te nodigen. Dit zijn de gemeentevertegenwoordigers aangevuld met mensen uit organisaties waar we samen mee werken. Ook onze opdrachtgevers gaan we waarschijnlijk uitnodigen.

We willen een gevarieerd programma aanbieden. Te denken valt aan het vertonen van een film en/of mooie foto's uit het verleden die de groei en impact van het werk van de vereniging weergeven.

Ook zou er dan een discussie gevoerd kunnen worden over de betekenis van die de 50 jaar Landschapsbeheer heeft gehad en hoe we die in de komende jaren kunnen verbeteren of in stand houden. Of we interviewen enkele van onze

opdrachtgevers.

Naast deze zaken wordt er ook gedacht aan het interviewen van enkele opdrachtgevers.

Deze moeten dan wel wat te melden hebben.

Nog een plan: een smartphone-route die met behulp van een QR-code uitleg geeft over de bijzondere elementen in de Buitenhof.

Er moet nog nagedacht worden over de juiste invulling en mensen gezocht worden die aan de organisatie aan mee willen werken.

De bedoeling is om op de zaterdag een leuke bestemming te vinden die dan door leden en aanhang brzocht kan worden. Die zaterdag is door tijdsgebrek deze keer niet besproken.

Uiteraard zijn suggesties van de leden welkom en ook als je een rol wil spelen in de organisatie: meld dat dan aan het bestuur.

Nieuwjaarsbijeenkomst

Er hebben zich totaal 52 mensen aangemeld waarbij er uiteindelijk 45 zullen meedoen met het buffet. Enkele komen uitsluitend voor de speciale ALV die over het bezwaarschrift gaat dat we als vereniging in willen dienen en die over de bouw van woningen die aan de tweede Haarrijnse Plas gepland zijn. Onder de aanwezigen ook nabestaanden van leden die ons in de afgelopen jaren ontvallen zijn en die door Dries persoonlijk uitgenodigd zijn. Al met al een mooie opkomst.

Bezwaarschrift Haarrijn

Tijdens een ingelaste speciale ALV tijdens de Nieuwjaarsbijeenkomst zal aan de leden toestemming worden gevraagd om akkoord te gaan met het, als vereniging, indienen van een bezwaarschrift tegen het huidige plan om woningen te bouwen aan de rand van de tweede Haarrijnse Plas. Dit is het enige onderwerp dat ter sprake komt tijdens deze ALV. Later volgt de gewone ALV.

Vóór het stemmen over het onderwerp wordt er een uiteenzetting gegeven door o.a. Johan de Boer en

ander direct betrokkenen.

ALV 2023

Omdat de belangstelling voor deze vergadering tegenvalt zijn we op zoek naar een manier het aantal aanwezigen te vergroten. Er wordt nog uitgezocht hoe we dit voor elkaar krijgen. (Suggesties zijn welkom.)

Voortgang winterprogramma

Omdat er al 4 werkdagen vervallen zijn door extreme regenval is het geheel afwerken van het winterprogramma op de reguliere manier onmogelijk. Zoals het er nu uitziet moeten er projecten geschrapt worden. We kijken nog of het mogelijk is om in te halen op niet-reguliere werkdagen.

Aanschaf nieuwe maaimachine.

De machine is al besteld en zal vermoedelijk in februari geleverd worden. Het zou zonde zijn om niet de mogelijkheid te onderzoeken of er subsidie verkregen kan worden. Henny gaat uitzoeken bij welk fonds dit kan.

Boodschappen

Nu Frans ons is ontvallen moeten er een nieuwe inkoper aan de slag. Hans v.d. Zwet zal dit voorlopig op zich nemen. Voor de zomerperiode zal een andere oplossing gezocht worden

Door tijdsgebrek slaan we deze keer een aantal punten over. Die worden naar de volgende vergadering doorgeschoven.

Rondvraag

Tabe vraagt of de KNNV op de volgende data gebruik mag maken van de Buitenplaats: dinsdag 9, 16, 23, en 30 mei van 19,30 tot 21.30 uur. Dit is akkoord.

Dat was het, volgende vergadering op 1 maart.

De volledige notulen zijn openbaar voor leden. Je kunt deze aanvragen bij Franka (secass@landschapsbeheervleutendemeern.nl).

Tekst: Henny

Van het Buitengebeuren

(november – eind januari)

Een voortzetting van het winterprogramma na de boerenkooldag op de **donderdag 17 november** viel letterlijk in het water. 's Morgens

midden in het bosje gestoken.

De eerste werkdag in december, **vrijdag 2 december**, gaf werk aan maar liefst 17 knotters, die

omdat het koud en guur weer was.

Queekhoven, het gemeentebos van Stichtse Vecht, kent onze vereniging al sinds de jaren '80. In de

Intussen is er een woensdagploeg gestart, die de sterk verwaarloosde boomgaard in de Buitenhof probeert te herstellen. Daartoe moeten de bomen vrijgemaakt worden van de zeer overvloedige bramenmassa. Tom, Sjaak R., Cok en incidenteel Martin en Frans M. vormen de werkgroep. Van Martin heb ik begrepen dat het aanpakken van de bramenmassa hem veel voldoening gaf.

vroeg werd besloten vanwege de weersverwachting de werkdag af te blazen. Gelukkig gaf de daaropvolgende dag een werkzamer beeld te zien en kon met 12 leden verder gewerkt worden aan de noordelijke elzensingel in Wielrevelt.

Op **zaterdag 19 november** kon in de loop van de morgen verkast worden naar de zuidelijke elzensingel, die wat langer is dan de twee eerder geknotte. Gelukkig kon het snoeihout van deze singel bij het dichtbij gelegen "voedselbos" gelegd worden en dat scheelde heel veel meters lopen. De stammetjes legden wel de vele meters naar het fietspad af; lange Hans trok als vanouds de takkenkar.

Deze zaterdag zal de laatste werkdag van onze oude Frans blijken te zijn. Elders in dit Buitenblad wordt er op diverse manieren aandacht geschonken aan zijn overlijden.

Op **donderdag de 24e** en **vrijdag de 25e** werd er weer gezaagd in de zuidelijke elzensingel. Al met al een flinke klus: 6 dagen buffelen met totaal 65 leden, die volgens de boswachter van Natuurmonumenten uitstekend werk hebben verricht. Kees (met een K. dus) ondervond weer eens dat werken in het landschap een nat pak kan opleveren. Project 2.4, het wilgenbosje naast het Dijkgraafpad op het terrein van de Kievit, stond zaterdags op het programma. Vijf personen waren druk om het overhangende hout aan de taludkant weg te zagen. Het snoeihout werd op de bestaande ril

op de legakkers in de wijk de Tol hun hart konden ophalen. Het snoeihout van de legakker bij de Griendhoeve werd later die dag opgehaald door een school uit Zuiden. Men wil met de wilgentakken het schoolplein "vergroenen". Al vrij snel werd verkast naar de twee legakkers bij de Hazenhof. Henk bleek daar zijn ladder niet helemaal stabiel tegen een tenger wilgenstammetje te hebben gezet en ging met ladder voorover de plomp in. Dat het geen zwembadwater was, bleek toen Henk weer met vereende krachten op het droge was getrokken. Gelukkig was er droge kleding in de vrachtauto en kon Henk de legakker-catwalk op. Met zoveel werkers en licht snoeihout om weg te dragen werd dit een korte werkdag en kon men vroeg in de middag de warme douche opzoeken.

Traditiegetrouw wordt Harmelerwaard 20b op een **zaterdag 3 december** bezocht. Dit keer werd een 20-tal knobomen van de dunne takken verlost. Snoeihout werd ook nu weer op het grasveld gedeponed en zal later door de eigenaar versnipperd worden. Een plank bleek na het over de sloot gooien al behoorlijk door te buigen; men zag al visioenen van opnieuw een nat pak. Dus, plank terug op de auto en de andere gebruikt. Wederom een klusje voor de smid, zodat er veilig gebruik gemaakt kan worden van de plank. De 7 werkers vonden het niet erg, dat deze klus snel geklaard was,

eerste jaren in een samenwerkingsverband van een paar knotgroepen op zaterdagen; nu al weer vele jaren meerdere dagen in de week als enige uitvoerder. Buurman Van Zadelhoff heeft in de herfst een fraai brugje naar Queekhoven laten neerleggen, zodat wij niet meer de route over 2 hekken en door een zompig weiland hoeven te ploeteren.

Week 49 bleek een vrij frisse werkweek te worden. Gelukkig wel weinig wind. Gedurende de drie werkdagen van deze week op **1, 2 en 3 december** werd er aan de noordkant van Queekhoven gezaagd, zodat toekomstig slootbeheer gemakkelijker kan worden uitgevoerd. Bovendien kan de zon meer kans krijgen om het pad op het land van Van Zadelhoff te drogen. Hans uit H. kon direct aan de slag met een stevige omgevallen es over de sloot. De andere kettingzagers, Piet, Tom en Jan van P. hadden ook genoeg te doen: voldoende hoog hakhout en knotwilgen te vinden aan de sloot over ca 300 meter. Er werd snel afgezien om hout af te voeren gezien de afstand naar de vrachtauto en de modderige toestand van het pad. Vrijdags werd een lastige meidoorn door Dennis afgezet en met hulp van Sjaak R, Krijn en Theo uit het water getrokken. Truusje wist net op tijd haar ladder te corrigeren, zodat een tewaterlating van Henk haar bespaard bleef. Zaterdags werd er zelfs door 5 mensen met de kettingzaag gewerkt

(Marlies, Dries, Hans van Z, Jan van P. en Tom). Omgevallen essen, die een pad in het essenhakhoutperceel blokkeerden werden aangepakt. Tom en Dries hielden zich aan het eind van de werkdag bezig met een stevige eik; 5 man lukte het tenslotte om het zware hout uit het water te krijgen. Atja legde vele meters af met zware essenstammetjes. Een kopje koffie in de “kantine” van Stalhouderij Van Zadelhoff ging er na afloop wel in. Verrassend was de envelop met inhoud die de heer Van Zadelhoff na een toespraakje aan Dries overhandigde.

Donderdag 15 december gaf mooi weer en ijs op de sloot. Helaas te weinig betrouwbaar om er gebruik van te maken. Naast het werk aan de noordkant was men bezig “hangende” dode essen in het essenhakhoutperceel los te zagen. Vrijdags was er gladheid op de weg vanwege ijzel; een te groot risico op slippartijen, dus werd er afgelast. Op de laatste werkdag in Queekhoven kon Alex de boom, een eik, in. Met hulp van 2 man grondpersoneel aan het touw werden de zijtakken gecontroleerd naar de grond begeleid. Vele stapels hout liggen intussen aan de noordkant. Het wordt nog een hele klus om die stapels (en die in het bos) in het voorjaar naar de Buitenplaats te krijgen.

Voor de statistiek: gedurende de 6 werkdagen zijn er totaal 60 personen (waaronder 1 gast) aan het werk geweest.

Dicht bij Queekhoven ligt het Spijkerbos. Vorig jaar konden we met het treintje door het weiland de spullen gemakkelijk naar de werkplek krijgen. De route naar het Spijkerbos was wat verlegd (vanwege inzaaien) en dat hebben we geweten ook. Met veel mk's wist het trekkertje tenslotte de plek, waar een doorgang opengeknippt moest worden, te bereiken. Daarna moest er bramenstruiken weggebosmaaid worden. Al met al veel werk en

tijd voordat de eigenlijke klus kon beginnen. Die klus begon op de 23e. Bramenstruiken aan de oosten zuidkant werden aangepakt door Dennis en Sjaak R., Jan van P, Jan S. en Frans. De (ketting) zagers konden aan de noordkant aan de slag. Hout werd twee meter van de slootkant afgezet.

Op de 2e dag bleek het trekkertje er helemaal geen trek meer in te hebben. Gelukkig had lange Hans twee elektrische kruiwagens meegenomen, maar al met al een heel gesjouw met een plank extra (voor over de sloot) over een paar honderd meter. Op de laatste dag konden we – luxe – via buurman Degenkamp en was een tweede plank naast zijn broertje welkom.

Op 29 en 30 december werd er dus verder gezaagd, gebosmaaid, geharkt, gesjouw en gerild. Na 3 dagen zagen is zo'n 85 meter bij 2 meter afgezet. Totaal 32 leden gaven op deze dagen acte de presence; ook Jan de Griek kon zijn spierballen weer laten zien.

Zaterdag 24 en 31 december zijn – het wordt eentonig – als werkdag gecancelled. Een klein klusje aan de Enghlaan werd vanwege de vele regen 's morgens uitgesteld naar een zaterdag in het nieuwe jaar.

Nieuwjaarswensen konden op de Kievitkade worden uitgewisseld.

Op donderdag 5 en vrijdag 6 januari werden er weer vele meters afgelegd over het grotendeels modderige pad. Naast het vele loopwerk werd er ook nog gezaagd: ca 15 knotwilgen werden deels geknot, hakhoutbeheer aan els, verwijderen van overhangend hout (over pad en water) en afzetten van een 5-tal slechte/dode essen. Snoeihout werd op oude rillen gestoken. De firma Roest – Van der Zwet zorgde als vanouds voor de afvoer van het dikkere hout. Aanwezigheid: 24 leden.

Oostrom aan de Thematerweg is een adres, waar we al jaren komen.

Normaal voor de knotwilgen in het weiland. Dit keer, op **zaterdag 7 januari**, een wat ongebruikelijk werk. Veelal grote in niet al te beste staat verkerende essen, met daarnaast grote elzen. Met aan de slootkant veelal hakhout van els en iep. Omdat er betrekkelijk weinig ruimte was tussen de bomen en om schade aan de onmiddellijke bebouwing te voorkomen, moest er klimwerk verricht worden om een en ander gecontroleerd naar beneden te krijgen. Na 3 bomen was Alex behoorlijk vermoeid en werd besloten op te ruimen. De rest van het gezelschap (9 personen) had intussen bepaald niet stil gezeten. Met Dries aan het touw, kettingzagers Marlies, Tom, Jan van P. en rillenmakers Martin, Martijn, Ruud en Jan K. werd er rustig doorgewerkt. De hele slootkant werd afgezet en bijna over de gehele lengte van het perceel werden er rillen gemaakt om het vrijgekomen snoeihout te kunnen verwerken. Er zijn nog 2 zaterdagen ingepland op deze locatie.

Het heeft even geduurd, maar eindelijk was het dan zover. Op **donderdag 12 januari** kon men naar de Joodse begraafplaats (het “Joodse bosje”) aan de Machinekade in Maarssen. Vele jaren achterstallig onderhoud had het hakhout (es en els) doen uitgroeien tot forse bomen. Bomen op veengrond; hier en daar was al wat omgegaan, ook was er stormschade. Op voorstel van Niels van de Berg – initiator van dit project – werd besloten aan de noordkant te beginnen. Met 4 kettingzagers ging het snel. Over het duo loopplanken werd al weldra een eerste vracht es en els afgevoerd. Met grondboor, vuistje en geschikte takken uit het snoeihout werden plekken voor de opslag van het snoeihout gemaakt. Na 2 dagen werk lagen er op het terrein 11 rillen op zo'n anderhalve meter van de slootkant, zodat er voldoende ruimte overbleef om later nieuwe aanplant te kunnen poten.

Het weer was op deze dag wind-
rig, nog meer wind stond er op de
vrijdag. Dankzij de bomenrij aan
de zuidwest kant kon men nog
redelijk in de luwte werken. Bij de
grotere bomen moest er telkens
ladder en touw gebruikt worden
om de bomen naar de juiste plek te
krijgen. Op verzoek van Niels werd
ook rietmaaisel rondom de stam-
men van enkele bomen verwijderd.
Vele handjes waren aanwezig om
de vele stammen over de sloot te
krijgen richting vrachtauto. Naast
de gewone terugreis naar de Bui-
tenplaats met hout reed lange Hans
op deze dagen nog 3 maal met
stammen. De bedoeling is dat we
dit winterseizoen nog een dag in dit
bosje werken. Helaas kon dit niet
doorgaan op de zaterdag vanwege
de verwachte langdurige regenval.

Mooi weer was het op **donderdag
19 januari**. Met keet en toebehoren
trok men naar de Mastwijkerdijk,
waar zo'n 60 wilgen van Jansen
stonden te wachten. Begonnen
werd met de meest lastige jongens,
die in het weiland langs het brede
water. Lastig, vanwege de hoogte
en de hoeveelheid takken. Weldra
brandde er voor het eerst sinds 10
maanden weer een vuurtje.

Meer dan anders werd ook wil-
genhout afgevoerd naar de Buiten-
plaats; dit, omdat er dit seizoen tot
nu toe weinig "relevant" wilgenhout
voorhanden is en er wel klanten
zijn, die dit type hout willen heb-
ben.

Om dit winterseizoen met recht
het etiket "nat" te kunnen op-
plakken, regende het de volgende
dag pijpenstelen. Code oranje
voor Utrecht en op de winterapp
kwam de mededeling "afgelast".
Zaterdags was het koud en nevelig.
Besloten werd te beginnen aan de
33 wilgen achter het bos. Omdat
de wilgentakken behoorlijk dun
waren, vloog het peloton door het
wilgenbestand. Voordat de ochtend
voorbij was, lag het snoeihout van
de 33 op oude rillen in het bos.

Vervolgens werd nog een 16-tal
knotbomen bij de parkeerplaats
aangepakt. Het dikkere hout ging
op de vrachtwagen en het snoei-
hout werd door een trio lopers naar
de brandplaats gebracht. Achttien
leden waren in deze week actief
aan de Mastwijkerdijk. Voordat de
aftocht werd geblazen, konden acht
personen nog de tanden zetten in
een punt Limburgse vlaai aangebo-
den door meneer Jansen.

Het verbranden van het snoeihout
vond plaats op **maandag 23 janua-
ri**, een ingelaste werkdag met 5 per-
sonen. Rond half elf werd verkast
naar Vlooswijk in Achthoven. Een
nieuw contract werd overhandigd;
een overeenkomst voor 6 jaar met
nogal wijzigingen. Bomen er bij,
bomen er af, geriefbosje er bij en
een ander soort beheer. Zo moeten
de grote bomen in de geriefbosjes
afgezet worden; op termijn moeten
de bosjes als hakhoutbosjes beheerd
worden. Een begin daarvan werd
gemaakt door 4 grote elzen, die
nogal groot geworden waren, terug
te zetten op hun oude stoof.

Op donderdag **25 en vrijdag 26
januari** werd er verder gezaagd.
Knotwilgen, knotpopulieren, elzen,
essen, hier en daar een in de weg
staande meidoorn. Donderdags werd
er voldoende snoeihout verzameld
om op de vrijdag te kunnen branden.
Ook werd een aantal wilgen langs
het betonpad op de vrijdag bezocht.
In het grootste geriefbosje waren
onze kettingzagers actief. Piet, Tom,
Jan van P. en Hans uit H. wisten na 2
dagen 14 grote tot zeer grote bomen
"terug te zetten". Gelukkig viel de
hoeveelheid snoeihout nog wel mee.
Tot nu toe kunnen we dat redelijk
kwijt op de bestaande rillen. De fik-
kiestokers onder leiding van Krijn
wist de complete hoeveelheid snoei-
hout te verwerken. Een warm klusje!
Met 26 leden op deze dagen kon er
een flinke boost gegeven worden.
Wordt vervolgd !

Hans van Aartrijk

De Nieuwjaars- bijeenkomst 2023 in Hoeve Wielrevelt.

Op de eerste onderdelen van de middag waren zo'n 52 leden afgekomen. Tijdens het buffet waren er nog zo'n 45 mensen aanwezig. Al met al een mooi opkomst.

Het programma zag er als volgt uit: Een speciale ALV met als onderwerp het besluit van het bestuur een bezwaar in te dienen tegen de voorgenomen plannen tot het bouwen van woningen aan de tweede Haarrijnse Plas. Betrokken bij het opstellen zijn namens onze vereniging Dries, Tabe en Johan de Boer en Cor Marijs en Maarten Schrama namens omwonenden.

Tijdens deze vergadering hebben de betrokkenen een uiteenzetting van de plannen gegeven en aangegeven waarom zij bezwaar willen maken. Daarbij is gesteld dat zij niet persé tegen de woningbouw zijn maar dat er teveel onduidelijkheden zitten in de milieurapportage waardoor de gevolgen van de plannen zoals ze er nu liggen te onzeker zijn.

Voor de leden die de volledige inhoud van het definitieve bezwaarschrift willen inzien: [klik hier](#).

Na de uitleg werd de stemming gehouden en na wat telstrubbelingen bleek dat een grote meerderheid van de leden vóór indiening was. Aansluitend werd daarom het bezwaarschrift ondertekend en kon hij op de post.

Nieuwjaarstoespraak.

Na deze plichtplegingen hield Dries zijn jaarlijkse nieuwjaarstoespraak. Daarvan vind je in dit Buitenblad de tekst.

Presentatie:

Deze keer werd deze verzorgd door Edwin van Keulen, boswachter van Staatsbosbeheer.

Onderwerp was het stropen in de natuur. De boswachter gaf ons aanwijzingen hoe je dat zou kunnen herkennen. Omdat we veel in de natuur aan het werk zijn zouden we de signalen kunnen herkennen. Hij besprak verschillende methodes weten en liet vallen zien die door stropers gebruikt worden. Voor als je het onderwerp wel eens wil bestuderen heeft hij een boekje achtergelaten dat nu op de Buitenplaats ligt.

Wandeling

Na de presentatie was het tijd voor de wandeling. Een aantal dappere gingen daadwerkelijk op pad maar een er was niet echt een route uitgezet dus men ging op eigen gelegenheid. Maar het weer werkte niet echt mee waardoor de Stalzaal al snel weer volliep met mensen die zich nu tegoed gingen doen aan de drankjes en tussendoor voorzien werden van allerlei lekkere hapjes. Tijd om eens bij te praten met collega-werkers en met een aantal nabestaanden van Martin, Nico en Frans. Mieke had foto's meegenomen waarop Frans' werk en een deel van zijn leven te zien was. Die werden uitgebreid bestudeerd.

Om 17.30 uur werden de nog aanwezige leden uitgenodigd om hun drankjes te verplaatsen naar het restaurant en om 18.00 uur konden het gereedstaande buffet aanvallen. Er was genoeg keus en ook de hoeveelheid was ruim voldoende. De bediening liep hun benen onder hun achterste om ons van verse patat en drankje te voorzien.

Tegen 19.30 uur waren we wel verzadigd en vertrokken de eerste mensen richting huis. Nadat de penningmeester de drankjes af had gerekend mocht hij ook naar huis, met het bestuur terugkijkend op een geslaagde dag.

Foto's van alle activiteiten vind je via de link op de voorpagina.

Tekst: Henny

Nieuwjaarstoespraak 15 januari 2023

Het is alweer twee jaar geleden dat we elkaar op een Nieuwjaarsbijeenkomst voor het laatst hebben gezien, op dezelfde plek als waar we nu zijn, hoeve Wielrevelt. Het is mooi om te zien hoe levend deze traditie is gezien de grote opkomst: bijna 50 mensen zijn aanwezig! Maar, twee mensen zijn er niet, en dat stemt ons verdrietig. Twee mensen die hun hart hadden verpand aan de Vereniging, al vele jaren lang. Van Nico van den Heuvel (“Hoe laad ik mijn kruiwagentje zo snel en zo vol mogelijk...?”) en van Frans Compeer (“Ik ga maar weer eens naar mijn meisje”) hebben we in 2022 afscheid moeten nemen. Van Nico wisten we dat hij al langere tijd ziek was, maar Frans piepte er heel plotseling tussenuit. Op heel verschillende wijze drukten zij hun stempel op de Vereniging: Nico, rustig en bedaard, altijd optimistisch, harde werker en leverancier van goede ideeën op het juiste moment; met hem kon je écht geen ruzie krijgen, hoe goed je het ook probeerde. Frans, de grote ploegbaas van weleer, die mij en vele nieuwkomers introduceerde in het werk van de Vereniging en die me de mores van deze club snel bijbracht; Frans de regelaar en ritselaar, de grappenmaker, de man ook met soms een kwaai kop maar die altijd weer terugkwam. Met Frans kon je juist heel goed ruzie maken, maar de volgende keer was alles weer over.

Waar ik vooral blij om ben is dat Corrie, de vrouw van Nico, en haar dochter Tanja allebei hier vandaag aanwezig zijn. En ook Mieke (ja ja, het meisje van Frans!) is samen met haar zoon Pim in ons midden. Een prachtig erbetoon aan Nico en Frans, die op deze manier even dicht bij ons zijn.

Een paar jaar eerder hebben we Martin Schwartz verloren, zijn

partner Renate is uitgenodigd maar die heeft helaas af moeten zeggen. Zo zijn we toch meer dan alleen maar een stelletje knotters of hooiers bij elkaar!

Terugkijkend op het afgelopen jaar zijn er een paar dingen die me opgevallen zijn en die ik graag hier naar voren wil brengen.

Iedereen weet dat we een winterprogramma hebben van de echte knotters, onder bezielende leiding van Hans van Aartrijk, en een zomerprogramma van de maaiers en hooiers, met aan het hoofd Tabe en Jacqueline die echt als een tandem zijn gaan functioneren. Maar we hebben ook nog een programma van de zagers en klovers. Daar zwaait Henny de scepter. En we hebben de houthalers en de houtverkopers, met als bazen Lange Hans en Ruud.

Al deze programma's hebben dit jaar op zich prima gelopen. Het winterprogramma konden we volgens plan afronden, het zomerprogramma is nagenoeg gerealiseerd. Er is zelfs een grote klus bij gekomen: De perenboomgaard. Tom en Sjaak Roest zijn daar de voortrekkers en maken met snoeitangen en bramenmaaiers de weg vrij voor de steenuil in de Buitenhof. Het zagen en kloven is strak geregisseerd om overbemanning tegen te gaan. En Ruud heeft helaas veel klanten moeten teleurstellen omdat we teveel klant en te weinig hout hadden. Hout is goud in deze tijden!

Maar bij de overgang van al die programma's ging het in het voorjaar even goed mis. Er ontstond nogal wat reuring tussen al die bazen en baasjes. Het gras groeide en moest gemaaid, maar het hout moest ook uit het land en gekloofd om de klanten te kunnen bedienen en voor inkomsten te zorgen. Tijdig communiceren is dan het sleutelwoord. Maar ja, hóe moet je dan communiceren? Hoe spreek je elkaar aan op elkaars kwaliteiten in plaats van elkaars zwakkere pun-

ten? We hebben daar in het bestuur aandacht aan besteed, en of het daardoor kwam of door iets anders, ik weet het niet, maar de overgang tussen zomer- en winterprogramma is nog nooit zo vlot gelopen als dit jaar!

Over inkomsten en uitgaven gesproken: we hebben een goed financieel jaar achter de rug, met een kleine winst. Dankzij het Initiatievenfonds hebben we een reële vergoeding gekregen voor het werk voor de gemeente Utrecht. En toen we bij Queekhoven aan het werk waren, nodigde de oude heer Zadelhoff ons na afloop uit op een kopje koffie in de kantine van de paardenmanege. Hij wilde ons bedanken voor het mooie vrijwilligerswerk wat wij deden, en wilde daar graag wat voor terugdoen. Op mijn suggestie dat ik hem wel een tikkie zou sturen, antwoordde hij: “Nee, nee, ik heb het hier cash in mijn zak. Ga er maar lekker wat van drinken als jullie op jullie Nieuwjaarsbijeenkomst bij elkaar zijn!” Dat gaan we zeker doen, mijnheer Zadelhoff!

Wat ook een bijzonder geschenk was, waren de nieuwe handzagen die we konden aanschaffen dankzij een gulle gever onder ons midden. Ze zijn scherper dan ooit, en hoe professioneel staan die foudralen om de heupen van de knotters.... Nooit gezien?? Ik ook niet.

We blijven verjongen als club. Dus ook dit jaar weer een paar verse krachten die hun eigen krachten nog niet sparen. Welkom Cok, Jan Schuin en Martijn!

Een nieuwtje dat ik graag door wil geven is dat Jaqueline ons gaat vertegenwoordigen in de beheersgroep Máximapark, om zo onze invloed te vergroten. De Buitenhof is een gebied, waar de natuur en niet de mens zijn gang kan gaan. Zo is dit deel van het park ook bedoeld. Dit zullen we scherp in de gaten blijven houden.

In november hadden we in de woorden van Krijn “de mooiste Natuurwerkdag ooit!” Een grote opkomst, prachtige werkplek hier in het Wielrevelt, zacht weer, enthousiaste gasten waaronder een aantal kinderen die grotemensenwerk mochten doen, heerlijke soep van onze mannelijke soeptrien! Het was inderdaad een feest. En ook de boerenkooldag was een druk bezochte bijeenkomst, met biologische boerenkool notabene! En Dennis heeft de beker van knotter – of moet ik zeggen knotmaaiër – van het jaar volkomen verdiend: harde werker, trouw, gedisciplineerd en als ploegbaas op vrijdag vooral goed voor zijn mensen!

Wat gaat 2023 ons brengen? Tot nu toe in ieder geval hoge temperaturen en veel regen. Het bezwaarschrift tegen het bestemmingsplan Haarrijn zal zeker onze aandacht vragen. We denken na over een andere opzet van de Algemene Leden Ver-

gadering op 31 maart. Dat zijn niet de meest spannende bijeenkomsten maar ze moeten wel gehouden worden.

Ook denken we na over de excursie in mei/juni en de pizzamiddag in augustus. Ooit waren dat hoogtepunten in ons kalenderjaar maar het lijkt erop dat daar de klad in is gekomen, gezien de magere opkomst in 2022.

En we zetten de zoektocht naar versterking van het winterteam, dat wil zeggen Hans van Aatrijk voort. Niemand van ons is onmisbaar, alleen er zijn mensen die nog onmisbaarder zijn dan anderen. Hans heeft beloofd om gas terug te nemen in het uitvoerende werk. En, is dat al gelukt Hans?

In 2023 krijgen we ook onze nieuwe balkmaaiër, een echte Ferrari! Helm is nog niet verplicht maar dat gaat zeker komen in 2024...

We besteden extra aandacht aan de overgang van de verschillende

programma's, zoals ik al eerder vertelde.

En we gaan grote stappen maken in de voorbereiding van ons 50-jarig Jubileum dat we op 16, 17 en 18 mei 2024 uitgebreid gaan vieren. Als je deze data alvast in je agenda zet, ga je straks niks missen! We hebben al onze plannen al eens doorgesproken, en Martin, Ruud en ik willen je uitnodigen om bij de uitvoering van deze plannen betrokken te raken. En als je niet naar ons komt, komen wij wel naar jou toe!

En verder voegen wij ons naar de seizoenen van de natuur: we knotten in de winter – kloven in het voorjaar – maaien in de zomer – knotten in de winter Namens het bestuur wens ik jullie allemaal hele gezonde en afwisselende seizoenen in 2023 toe!

Dries Willems
Voorzitter

